Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

mĕatore ĕĕ potuisse. / necesse erat aliq̃d
ĕĕ. ut futurũ ĕĕ. deq̃ ĕ potuisse. / cũ sic
dicitur ē. si de nihilo ĕĕt. nulla ĕĕt. Omis
enim scia alicui ē scia. ⁊ de aliq̃ ē. Sig̃ ea ĕa
tunc pendet p̃scia ĕatorũ. causalit p̃
ē. uidetur. q̃d certum ē. ipso q̃ ĕ cau illud.

Qm omnia in do a bono erant p q̃ in semetipsis subsistebant. ⁊ ex

An dicemus q̃ a illue n̄ p̃scia scia erat
omnia mĕatore ab ĕno scificata fuerũ.
que ab ipso tĕporalĕ ĕata s. ⁊ illue scie
bant. ũ habebant. ⁊ cognoscebant q̃ ha
bebant. ⁊ n̄ cognouerunt aliq̃d ĕĕt sed ds. q̃ a
omnia habebat in se. Nec ĩ ibi futura. q̃ a
hic futura fuerũ. nec causa illoq̃ fuisse ĕ dat
ĕĕ his. neq; ideo huc uenerũ. q̃ a ibi fuerũ.
quasi ĕĕ n̄ potuissent illa sine istis. Nã ⁊
illa fuissent. ĕĕ ã si ista ĕĕ illis futura n̄
fuissent. cũ illoq̃ causa n̄ fuissent. si ista
futura n̄ fuissent. **Sur est fuĕ n̄ fuissent sapia di scia ĕĕt. s. p̃scia n̄ dicĕt.**

Et fuisset q̃d dĕ scia coq̃ q̃ esset. p̃scia
aũ n̄ fuisset coq̃ q̃ futura n̄ ĕĕnt. Nec id eo
minus aliq̃d in mĕatore fuisset. si p̃scien
tia coq̃ q̃ n̄ ĕĕnt futura n̄ fuisset. q̃ ipsa q̃
p̃scia ē scientia fuisset. ⁊ si p̃scia n̄ fuisset.
quo fuĕm aliq̃d n̄ fuisset. / **Qm utrũq; ĕĕnũ ĕĕt. p̃scientia ĕĕ. ⁊ futũm ĕĕ.**

Nunc aũ q̃ ab ĕno p̃scientia ē. ab ĕno fu
turũ ē. ⁊ n̄ ē ĕnũ ipsũ q̃ futurũ ē.
q̃ a sic ĕnũ ĕĕt. futurũ n̄ ĕĕt. s. p̃scient. Et n̄ p̃
p̃scientia fuit q̃ futũm fuit. s. p̃ p̃scientia fuit.
⁊ p̃ futũm fuit q̃ fuit. Et tamen quia fuit q̃n
adhuc futũm fuit. potuit ĕĕ. sed n̄ ĕtin
gensuit fieret. ⁊ h̄ semp potuit ĕĕ. quia dv
futũm fuit. aut n̄ fieret. sic ĕĕ semp futurũ fuit
ut fieret. Qd futũm fuit adhoc spectabat.
q̃ futũm fuit. Qd ĕĕ potuit adhoc specta
bat. q̃ ĕĕ potuit. ⁊ futũm n̄ fuit. Et cum
bant simul ab ĕno duo hęc. qd fu
turũ fuit. ⁊ qd ĕĕ potuit. q̃ futũm n̄ fuit.

Quom si rerũ euentũ mutarentur. p̃scia n̄ mutaretur.

Et si facũ fuisse. qd ĕĕ po
tuit. ⁊ n̄ futũm n̄ fuit. futũm fuis
set. ⁊ p̃scientia qd futũm n̄ fuit. Nec p̃scia hui
futuri mutata fuisse. s. si nũq̃m habita. q̃ a
futũm n̄ fuisse. Qd aũ p destinauit ds facu
rũ se disposuit. nec p destinauit. n̄ q̃ fac
tũ fuit. Prescit aũ q̃d ã q̃ factũ fuit.
quia p̃scit omĕ qd futũm fuit. in q̃ q̃d ã
futũ fuerũ. q̃ factũ n̄ fuit. s. p misuruſ.
ppĕ h aliq̃d amplũ p̃scia hĕ uidĕ quã p
destinatio. q̃ a p̃scia ⁊ de alieno ē. p destina
tio aũ n̄ deg p o/ĕ n̄ potest. **De pudentia di. ⁊ q̃ a duplex ē di pudentia in suus ⁊ in alienis.**

Siaũ quis q̃rat de pudentia di. nos
recte dĕmus. q̃ pudentia ē causa
coq̃ q̃ exhibenda s subiectis. ⁊ q̃ cum eis
cõmisceĕ in pcur. Sĕpũ ē quõ ipsi
cura ē de omib̃. Hęc ē q̃ pudentia illa
q̃ ds curat de omib̃ q̃ fĕt. ⁊ mib̃ de relinq̃d
de omib̃ q̃ ponent ad ipsũ. ⁊ q̃ subiectas s
ipsi. s. p uidet singulis. ut hat unũ q̃q;
q̃d s debĕt ⁊ ĕuenit. Sed in hanc ttaq;
unũ sale pudentia cuncoq̃ n̄ solũ suus
q̃ bona fecit. s. alienis q̃; q̃ mala ipse n̄ fĕt.
s. p misit q̃ debitũ ē dispensat. ut mihi
in regno suo ustã ordinationẽ euadat.
Nã ⁊ ipsa in q̃tas et hac pudentia sus
pendiũ hĕt. ⁊ n̄ potuit ut ipsa malicia
mobilitatẽ uenire ap p uisorẽ omiũ.
Vsseere q̃ sunt in q̃tas peccĕ stipendia.
Sĕpũ ē stipendia peccĕ mors. grã aut ē
di uita ĕna. Stipendia peccati mors.
stipendia iustiĕ uita. Peccato datur
mors. iustiĕ uita. culpe pena. unus glã.
Ynũ q̃q; q̃d suũ ē accep. h ē pudentia.